

Мушта Злата 10 років *«Космічна мандрівка дощової краплинки»*(казка), Високівська гімназія Роздольської СР, керівник Гайванюк Вікторія Анатоліївна, Запорізька обл.

«Казка «КОСМІЧНА МАНДРІВКА ДОЩОВОЇ КРАПЛИНКИ»— це космічна пригода звичайної краплі води. **Ця історія — про краплинку, яка вирушає у Всесвіт, щоб дізнатися, чи є там життя, чи існує дружба між світами, і чи може вода бути посланцем добра. Її шлях — це не лише фізична мандрівка, а філософський пошук: хто ми, звідки, і як пов'язані з космосом.**

Казка запрошує читача замислитися: чи не є ми самі — як ті краплинки, що шукають світло серед зірок? І чи не починається велика подорож із маленької мрії? Ця казка — не просто фантазія, це спроба побачити природу очима маленької мандрівниці, яка шукає сенс, друзів і своє місце у великому колі життя. Через її подорож ми дізнаємося, як усе у світі пов'язане: небо і земля, люди і вода, мрії і рух.

Мета твору: показати, що мрії не мають розміру, а єдність і допомога — універсальні для всіх світів. Твір написано живою мовою, з гумором і несподіваними поворотами — для читання вголос дітям і дорослим, які ще вірять у дива.

Мета, яку я поставила перед собою на даний момент це бути щасливою, робити світ яскравішим і добрішим, завдяки своїм талантам, навчатися нового, не боятися та ділитися радістю з іншими. Я учениця 5 класу Високівської гімназії, яка мені дуже подобається і я з захопленням і радістю кожного дня поспішаю на зустріч з новим, дякуючи своїм викладачам.

Мої сильні сторони і захоплення. Читання – я дуже люблю читати і сама складаю казки і вірші. Читання – моя супер сила! Прочитано понад 120 дитячих і підліткових книг. Мої улюблені автори : Всеволод Нестайко, Катерина Єгорушкіна, Іван Андрусак, Леся Українка, Джоан Ролінг, Роальд Дал. Люблю фентезі, детективи, смішні історії, поезію. Я декілька років підряд – найкращий читач класу. **Творчість і поробки.** Я обожнюю створювати красу своїми руками: малюю, ліплю з пластиліну й полімерної глини, роблю листівки, створюю буклети, плету браслети, ляльки – мотанки, новорічні прикраси. Мені дуже подобається працювати з папером – модульне оригами, квілінг. Маю домашню « майстерню щастя» з коробочками бісеру, паперу, блискіток. Неодноразово була призером не тільки шкільних, районних, але й обласних виставок з декоративно – ужиткового мистецтва « Знай і люби свій рідний край», « Писанковий рай». Яка дівчинка не захоплюється співом і танцями. Я теж люблю це робити. З трьох років співала вдома – на сімейних святах, потім на шкільних концертах. Люблю українські народні пісні та сучасні дитячі хіти. Танцюю все від гопака до хіп – хопу і сучасних танців. **Рідна мова** – українська. Англійська – початковий рівень, вчу із задоволенням. **Особисті якості:** весела, відповідальна, креативна, завжди готова допомогти друзям, люблю тварин і природу. **Моя мрія** стати авторкою власних дитячих книжок із красивими ілюстраціями, які я намалюю сама, і щоб всі діти , не тільки України, а в усьому світі, читали їх із захопленням. Готова брати участь у конкурсах, майстер – класах, творчих проєктах і будь яких цікавих пригодах. З повагою та посмішкою Злата Мушта.

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ГУМАНІТАРНИЙ КОНКУРС ВИСТАВКА
«КОСМІЧНІ ФАНТАЗІЇ» Казка

Вступне слово

Шановні зірочитачі, мандрівники снів та дослідники невідомого! Сьогодні ми відкриваємо сторінку, на якій звичайна дощова краплинка стане героїнею найдивовижнішої космічної пригоди. У кожної краплинки - своя історія. Вона може народитися в хмарі, впасти на листочок, стати частиною річки чи навіть подорожувати крізь океани. Але що відчуває краплинка, коли вирушає у світ подорожувати? Чи має вона мрії? Чи може навчити нас чогось важливого? Уявіть: одна малесенька краплиночка, що вислизнула з хмарки, пролетіла крізь атмосферу, промайнула повз Місяць і опинилася там, де зірки шепочуть таємниці. Чи може звичайна краплинка води здійснити космічну подорож? У нашій казці – так. Бо кожна краплина – це не просто частинка природи, а носій пам'яті, мрій і чогось неймовірного. Вона народжується на Землі, але прагне пізнати більше: зорі, планети, туманності і сузір'я.

Ця історія – про краплинку, яка вирушає у Всесвіт, щоб дізнатися, чи є там життя, чи існує дружба між світами і чи може вода бути посланцем добра. Її шлях не лише фізична мандрівка, а філософський пошук : хто ми, звідки і як пов’язані з космосом. Наша казка запрошує замислитися: чи не є ми самі – як ті краплинки, що шукають світло серед зірок? І чи не починається велика подорож із маленької мрії? Ця казка – не просто фантазія, це спроба побачити природу очима маленької мандрівниці, яка шукає сенс, друзів і своє місце у великому колі життя. Через її подорож ми дізнаємось , як усе у світі пов’язане: небо і земля, люди і вода, мрії і рух.

Запрошую вас у цю неймовірну, цікаву, ніжну, глибоку подорож - туди, де краплинка стає голосом природи, а її історія - дзеркалом нашого серця.

КОСМІЧНА МАНДРІВКА ДОЩОВОЇ КРАПЛИНКИ

Високо в небі над Землею у звичайній дощовій хмаринці жила – була собі маленька краплинка на ім’я Крапочка. Вона була не така, як інші. Крапочка - допитлива, мрійлива, непосидюча, творча і дуже любила фантазувати. Особливо її приваблювало зоряне небо. Вона дуже любила спостерігати за зорями, кометами та метеоритами.

- Як же хочеться дізнатися, чи є життя на інших планетах, що там відбувається у космосі? – зітхала маленька краплинка, уявляючи себе справжнім дослідником Космосу. І ось одного разу ввечері, коли всі на хмаринці міцно спали, Крапочка почула дивні звуки, що її насторожили.

Яскраве світло засліплювало очі, але маленька краплиночка зовсім не злякалася, а навпаки дуже зацікавилась.

Вона побачила справжній космічний корабель, що світився, як комета. З нього вийшов справжній робот на ім'я Вернер. Вернер – це істота з великими очима і купою різнокольорових антен. Але Крапочка його зовсім не злякалася. - Привіт Крапочка! Я Вернер – космічний мандрівник і я шукаю сміливця, який хоче побачити Всесвіт. Ти хочеш полетіти зі мною?

- Я?— схвильовано промовила Крапочка.— Я готова. Очі у краплинки заблищали і вона не вагаючись кивнула головою і з великим захопленням погодилась. Крапочка і Вернер сіли у корабель, і з гуркотом злетіли у зоряне небо. Земля ставала все меншою, а зорі все ближче і ближче.

- Вітаю тебе Крапочка на борту нашого корабля. Сьогодні ми вирушаємо з тобою досліджувати Космос. Але пам'ятай: Космос повний тасмниць і несподіванок, тому треба бути дуже уважним.

Подорож була непростою. Вони пролітали крізь пояс метеоритів, облетіли чорну діру, де час зупиняється, або тече назад, пролетіли повз різні планети. І ось нарешті вони потрапили на одну з планет. Ця планета називалася планета Сміху. Там мешкали чудернацькі істоти, яких називали «смішинки». Були вони схожі на кульки з дзвінкими голосочками. Вони гралися в схованки з метеоритами, розповідали гуморески, смішинки й сміялися так голосно, що комети з метеоритами зупинялися послухати.

- Тут весело, мені подобається ця планета, але може помандруємо далі, мені цікаво що там далі нас чекає - промовила Крапочка. І вони разом з Вернером полетіли далі.

Наступною була зупинка це планета Знань. Там росли дерева з книгами, замість листочків. Мудрі Сови читали казки. Жителі цієї планети були розумні, кмітливі і багато читали. Саме тут Крапочка дізналась, що Всесвіт це не тільки зорі, сузір'я, планети, а й закони, відкриття, правила.

- Знання це теж мандрівка, - сказала одна стара Сова. - Іноді найцікавіша подорож – це подорож сторінками книжок.

- Мені подобається дізнаватись, щось нове і незвідане – сказала Крапочка старій тітоньці Сові, і та подарувала їй цікаву книжку про зорі. Казковий космічний корабель помандрував далі. Наші мандрівники опинилися на планеті Часу.

Робот Вернер розповів, що на цій планеті годинники ходять задом наперед, а мешканці бачать спогади і майбутнє. І наша Крапочка побачила себе маленькою краплинкою, яка щойно народилася. А ще побачила своє майбутнє – коли стане великою хмарою, і буде дарувати радість від дощу людям і всім рослинам.

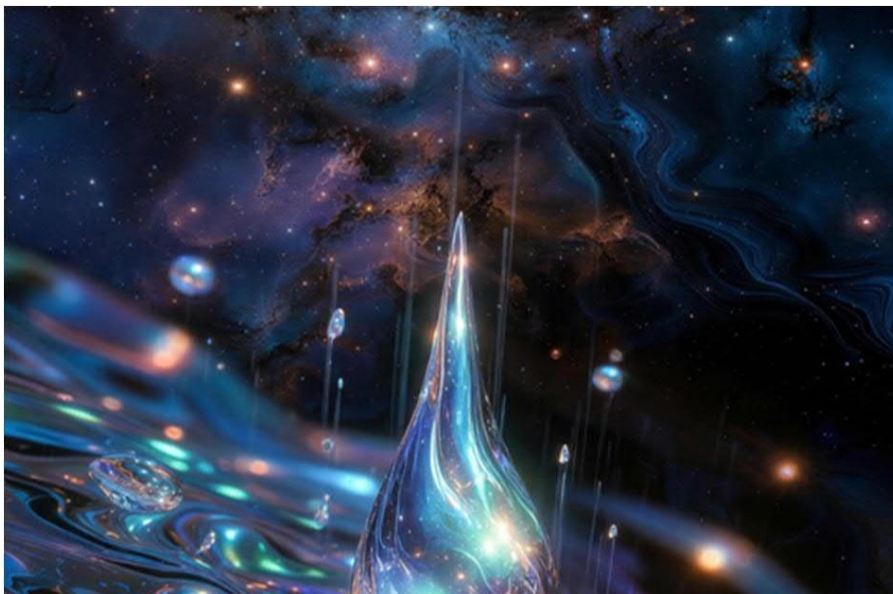
- Я маю значення? – здивувалася краплинка. – Я частинка великого кола життя!

Крапельці дуже сподобалась ця планета, але вона хотіла дізнатися більше і тому наші мандрівники не гаючи часу відправилися далі. Нарешті вони дісталися Місяця. Він був таким яскравим, ніби складався з кристалів світла. Місяць запросив їх на бал, але бал не простий – це був бал мрій. На цьому балу кожна мрія світилася, танцювала і перетворювалася на зірку.

- Твоя мрія – побачити Космос – сказав Місяць. - І вона здійснилась. Тепер ти можеш створити нову мрію. Крапочка задумалась. Вона хотіла, щоб кожна краплинка, кожна дитина, кожна мрія мала шанс побачити красу Всесвіту.

- Я хочу стати дощем, щоб приносити користь, натхнення, красу. Хай кожна краплинка, яка впаде на Землю буде іскоркою мрії. Вернер посміхнувся і вони повернулися додому.

Крапочка стала частиною великої хмари. І коли вона впала на Землю, діти що бігали під дощем, раптом зупинилися, подивилися на небо і відчули щось особливе.

- Мамо, мені здається, що дощ сьогодні, якийсь чарівний – сказала дівчинка, дивлячись у калюжу, де їй посміхалася краплинка.

Краплинка була задоволена своєю мандрівкою, але вже вигадувала інші плани своєї подорожі. І це знову сталося. Минуло кілька днів відтоді, як Крапочка повернулася із своєї космічної мандрівки. Вона знову потрапила на свою хмаринку, хоча це було і непросто. Їй прийшлося подолати довгий шлях. Тепер вона знову на хмаринці і знову мріє про подорож, але щось в ній змінилося. Її серце світилось, а думки літали далеко – далеко. І ось одного вечора, вона знову почула дивні, але вже знайомі звуки.

- Вернер! – зраділа краплинка. – Ти повернувся!

- Я маю для тебе нову місію – сказав робот Вернер. - У Всесвіті зникла планета Мрій. Вона згасла, бо дорослі і діти перестали мріяти. Нам потрібно її врятувати.

- Я готова, мерщій у захоплюючу пригоду! – відповіла Крапочка.

Вони вирушили у незвичайну і в той же час небезпечну подорож. Летіли вони крізь зоряні тунелі, обминаючи чорні діри та танцюючі астероїди. Нарешті вони дісталися місця, де колись світилась планета Мрій. Тепер вона була сірою, мовчазною, без жодних ознак життя і світла.

- Щоб повернути планету до життя, треба зібрати мрії дітей – пояснив робот Вернер, - але не будь які, а тільки щирі, добрі і сміливі. Краплинка дуже хотіла допомогти і тому вирушила на Землю збирати мрії. Вона падала краплинками дощу на вікна і дахи будинків, шепотіла дітям у снах, ховалася в калюжах. І кожна дитина, яка мріяла про подорож, дружбу, пригоди і дарували їй свою іскорку.

- Я хочу стати винахідником! Я мрію про чарівну бібліотеку! Я мрію про захопливу подорож! Я хочу, щоб усі були щасливі! Краплинка збирала мрії у зоряний - чарівний мішечок. І коли мішечок був повен, Крапочка повернулась на планету Мрій. Вона висипала зібрані іскорки мрій на її поверхню. І в той же час планета Мрій ожила, засяяла різнокольоровими барвами, заспівала мелодію надії. В небі з'явилася нова зірка – зірка Мрій.

- Тепер вона буде світити всім хто не боїться мріяти – сказав робот Вернер. Крапочка повернулася на свою хмаринку – маленька, виснажена, прозора, майже невидима, але задоволена. Вона тихо влилася до подружок – краплинок і притулилася до них ніби нічого і не відбувалося. Зовні вона була такою ж, як і раніше. Але всередині світилася ціла Галактика мрій.

- А знаєш – прошепотів їй вітер, - завтра ти знову можеш стати дощем, або кометою, або навіть новою зіркою і подорожувати. Крапочка усміхнулася:

- Добре, я не проти, про це я подумаю завтра. Головне, щоб в мені завжди жила мрія. І десь унизу на Землі хтось маленький почув ці слова крізь сон. Заплющив очі і загадав бажання.

Тож коли наступного разу піде дощ – не ховайтесь. Це краплинка летить до вас, щоб забрати ваші мрії і віднести їх на планету Мрій. Не бійтесь

мріяти. Найменша краплинка - і навіть кожен з вас – може змінити весь Всесвіт, якщо в серці живе мрія

